

ment, der selv i sin Ufuldendthed har saa Meget at betyde for Bygningskunstens Historie i Danmark, og har allerede anvendt sin Indsydelse for denne Ruins Uantastelighed.

Vi kunne altsaa forudsætte, at nu, da Afgjørelsen synes lagt i dets Hænder, vil det være i Samklang med den hele Forsamlings Anskuelse, naar vi fremdeles erklære, at disse storeartede Leevninger bære Vidnesbyrd om et Opvoing i Fædrelandets Kunstbestrebelser, som selv i sit Fald har Krav paa Værdighed, og forøvrigt ligger vor Mening udtalt i Akademiets Erklæring, at denne Sag neppe under de nærværende Forhold bør finde sin Løsning.

Var der nemlig et tredie Alternativ imellem enten at lade Ruinen endnu henstaa eller at lade den nedbryde, saa vilde vi, naturligvis under visse Betingelser, give et saadant Fortrin.

Men til en værdig Afbenyttelse af det Tilstedeværende og Ufuldførte er der for nærværende Tid ingen Udset, og indtil en mulig indtrædende gunstigere Epoche anse vi det for det Migtigste, at disse Overleveringer fra Fortiden, som indeholde en stadig Opfordring til mulig kunstnerisk Gjennemførelse, og som Fremtiden dog maaste endnu, saalænge Raadigheden ikke er aldeles affaaen, en Gang paa en til Landets Kræfter svarende Maade vil kunne benytte paa en værdig Maade, hellere maatte presses igjen overleverede til en følgende Generation i den Stand, hvori vi have modtaget dem, end disponeres over, saalænge det ikke staa til fri Raadighed at foretrække det Rigtigste.

Vi bestyrkes i denne Anskuelse ved en anden Betragtning, den nemlig, at de pekuniære Fordele, som Ruinens Nedbrydelse og Pladsens Nyddeliggjørelse til Salg, saaledes som vi tro at have erfaret, for nærværende Tid neppe lover noget væsentligt Udbytte, naar der tages Hensyn til den Indtægt, som Statskassen allerede nu inddrager i Leie af Pladsen, og de Afgifter, som Transaktionen iøvrigt vilde medføre.

Saaledes indstille vi Sagen til Akademiet.

Kjøbenhavn, den 15de Februar 1852.

Hetsch.

Koch.

Hornbech.

Friis.

Vindebøll.

Bilag 3.

„Vi Christian den Niende, etc.

Gjøre vitterligt: At da Vor Finansminister paa Statskassens Vegne ved en paa stemplet Papir til Løst 666 No. 64 p. udfærdiget Kjøbekontrakt af 2den Juli 1874 har til Statsraad Carl Frederik Tietgen, Kommandør af Dannebrog og Dannebrogsmænd, af Vor Residentstabs Kjøbenhavn, afhændet den imellem Norgesgade og Store Kongensgade beliggende, under Nr. 185 og 259 i Staden Kjøbenhavns St. Anne Øster Kvatter matrifulerede Frederiks Kirkeplads, og da Kjøbesummen for Kirkepladsen, der udgjør 200,000 Kroner, skriver To Hundrede Tusinde Kroner, nu er bleven berigtiget ved at Kjøberen under Dags Dato for sammes Beløb har udstedt en 4 pCt. rentebærende Panteobligation til Statskassen med 1ste Prioritets Panteret i Eiendommen, saa følge og skjøde Vi herved til fornævnte Statsraad Carl Frederik Tietgen den ovenfor nævnte i det vedheftede Maalebrev beskrevne Frederiks Kirkeplads med derpaa værende Bygninger og Materialier, og skal den saaledes afhændede Eiendom herefter tilhøre ham saaledes som den eides af Statskassen paa følgende Vilkaar og Betingelser:

§ 1.

Kjøberen er forpligtet til i passende Stil at fuldføre Kirken og (overensstemmende med hvad nedenfor ansføres under § 4) bebygge den Del af Pladsen, der ikke behøves til det nødvendige Gabeanlæg eller maa betragtes som Kirkens naturlige Tilliggende. Indtil Kirken er fuldført, maa dens Grund, saaledes som denne efter nærmere Overenskomst med Finansministeriet bliver at bestemme, saavel som den derpaa staaende Bygning hverken afhændes eller paa nogen Maade befestes, men skal ubelukkende anvendes til det i Kjøbekontrakten fastsatte Diemed